

1917-04-11

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ Ì Â ¡ Í » ± ³/₄ - ± Á . 5 7 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9780>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική:
ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ: ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ:
Ετήσια 10 Ετήσια 50
Εξαμηνιαία 5 Εξαμηνιαία 25
Τμή έκδοσης φύλλου γράμια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ - Αγκρά Κύπρου - Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΒ'

ΑΡΙΘ. 373

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρου),

τῇ 11ῃ Ἀπριλίου 1917.

ΠΡΟΣ ΘΕΤΙΚΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ Κ^{ΟΥ} ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἀφ' ἧς ὁ κ. Βενιζέλος, κατὰ τὸν π. Σεπτέμβριον ἔβησαν τὴν σημαίαν τῆς ἑπαναστάσεως κατὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ συνεκρότητος Τριανδρίαν μετὰ τοῦ Ναυάρχου Κωννουριώτου καὶ τοῦ Στρατηγῶν Λαγκῆ καὶ ἐγκαθίδρυσε προσωρινὴν Κυβέρνησιν ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐτάχθη δὲ παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων καὶ ἐκήρυξε μάλιστα πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, καὶ ἔλαβεν ἐπιτυχίαν ἐκ Παλαιῶν καὶ Νέων, ὧν ἡ πρώτη χαρακτηροῦσα, ὡς ἀδίκως κατ' ἡμᾶς, Γερμανόφιλος καὶ δυσμενὴς πρὸς τὴν Συνενοήσιν διαβληθείσα δὲ καὶ διαβαλλομένη συνεχῶς δι' ἠθένη ἐπιδολεσθεῖται τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Συμμαχικοῦ στρατοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ὑπὸ τὸν Γάλλον στρατηγὸν Σαρλί, ὄφρα καταρτίζῃ τὴν Συνενοήσιν: πολλὰς καὶ βαρύνουσας καταπέσεις, αἵτινες κατέληξαν εἰς τὴν κατὰ τὸν ἑλληνικὸν στόλον, σημαντικὸν μέρος τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῶν πυρομαχικῶν μετὰ τῶν ὀπλῶν, καὶ εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις ἑλευθερὰ ἀληθῶς συμβεβηκότα τῆς 18)1 καὶ 19)2 Ἀπριλίου 1916 ἐπικολούθησαν ὁ ἀποκλεισμός ὡς ἐπέβαλεν εἰς τὴν Π. Ἑλλάδα παντοίας στρατιῶν καὶ καταστροφῆς οἰκονομίας.

Πᾶσαι αἱ καταπέσεις αὗται καὶ στενοχωραὶ παρέλυσαν καὶ ἀποσυνέθεσαν τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος, ὧν ἡ ἀναδιοργάνωσις μετὰ πρῶτον ζήλου ἔχον ἀρχίσει εὐθὺς μετὰ τὴν συνθήκην τοῦ Βουκουρεστίου τῆς 1913, καὶ αἵτινες σήμερον θὰ συνυποσύντο εἰς 500,000 ἄνδρας μετὰ πρωτοφανοῦς εὐμελείας καὶ ἀμύνης.

Ἡ πολιτικὴ ἦν μετῆλθεν ἡ Συνενοήσις πρὸς τὴν Ἑλλάδα τῆς εὐνοίας καὶ ὑποδοξίας αὐτοῦ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐξεμνησθέντος ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ καὶ ἐν τῇ Ἑγγύ: Ἀνατολῇ μιαν οπουδαίαν δύναμιν συμμαχικὴν, ἧτις ἐν τῇ κρισίμῳ ὥρᾳ θὰ ἀπέβαινε τὰ μάλιστα λυσιτελεῖς καὶ ἀποτελεσματικὴ εἰς τὴν αἰώναν ἐκδυσίαν τοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς Συνενοήσεως, διότι παρὰ πάντα ὅσα ἐγράφησαν καὶ ὑπεστηρίχθησαν περὶ τοῦ ἐναντίου, ἡ Ἑλλάς ἔπει ἡ φυσικὴ σύμμαχος τῆς Συνενοήσεως καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπέφερε πάντοτε ἀφαισιωμένως εἰς τὰς προσπάθειας καὶ εὐεργετίας Δυνάμεις τῆς Μ. Βρετανίας Ἰδία καὶ τὴν Γαλίαν.

Ἡ ἐξοχικὴ αὐτῆς πολιτικῆς τῆς Συνενοήσεως πρὸς τὴν Ἑλλάδα εἶναι συνέχεια τῶν διπλωματικῶν σφραγισμένων ἀτινα συνεχῶς ἐξαρκηρίων τὴν πολιτικὴν τῆς Συνενοήσεως ὡς πρὸς τὴν Βαλκανικὴν Χερσονήσον. Καὶ τῇ ἐνδεκάτῃ ταύτῃ ὥρᾳ ὑπάρχει τρόπος νὰ ἐπανορθωθῇ οπουδαίον μέρος τῆς

σφαλερᾶς πολιτικῆς τῆς Συνενοήσεως ἐν τῇ Ἑλλήν. Χερσονήσῳ. Βίαια καταδυναστευτικὰ μέτρα οὐ μὴ μετῆλθε καὶ μετέχεται ἡ Συνενοήσις κατὰ τῆς Ἑλλάδος οὕτως πτωσοῖν οὕτως μεταπειθοῦναι τοὺς Ἑλληνας ὅπως ἐνωθῶσι μετὰ τῶν Συμμάχων καὶ πολεμίσωσι παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Ἀγγλογάλλων ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Τούρκων, τοῦναντίον μάλιστα καταπύλοισι τὴν παροπαράδοτον φιλίαν καὶ ἀφοσίωσιν αὐτῶν πρὸς τὴν Μ. Βρετανίαν καὶ τὴν Γαλίαν καὶ ψυχρανοῦσι κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ ἐμβάλῃ-ἐχθρότητα καὶ μῖσος κατ' αὐτῶν.

Πρέπει νὰ κατανοηθῇ δι' οἱ Ἑλληνας: ὑπὲρ πᾶν πρόσωπον, ὑπὲρ πᾶσαν ὑπεροχὴν ὑσοδόνητοι ἐνδοξον καὶ μεγάλην θέτουσι τὴν Πατρίδα, καὶ εἰς αὐτὴν ἔμαθον νὰ θυσιάζωσι καὶ ἀδυναμία, καὶ πάθη καὶ δεισιπνίαν ἄλλο. Ἐάν ἡ Συνενοήσις θέλῃ νὰ ἐξῆ ἠνωμένον τὸν Ἑλληνισμὸν παρ' ἐαυτῆς εἰς τὰ πολεμικὰ πεδία τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Βαλκανικῆς ὡς μεταβάλλῃ τὴν μέχρι τοῦδε καταδυναστευτικὴν καὶ καταστροφικὴν πολιτικὴν αὐτῆς ἐμπράτως ἐκδηλοῦσα τὴν πρόθεσιν αὐτῆς ὅπως ἰκωοποιήσῃ ὅσα εἰνε δυνατὸν ἐκ τῶν ἑδαφικῶν ἐξιώσεων αὐτῆς ἐπὶ τῆς προγονικῆς κληρονομίας.

Αἱ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον μὴ χεῖρ τοῦδε παρασχεθῆσαι ὑπὸ τῆς Συνενοήσεως παραχωρήσεις ἐγένοντο ἡ χρηματικαὶ μόνον ἀνδρὸς συγκρότησιν στρατοῦ καὶ εἰς ἀντιμισθίωσιν τῶν δαπανῶν τῆς κυβερνήσεώς του, αὐτὸς δὲ ὁ κ. Βενιζέλος προτιθεῖται καὶ ἐξορκίζει τοὺς Ἑλληνας ὅπως ταχθῶσιν ὑπὸ τὰς σημαίας του καὶ μετὰ τῶν Συμμάχων ἐκδιώξωσι τοὺς Βουλγάρους ἐκ τῆς Ἀνατολ. Μακεδονίας.

Παραδόξως ὁ εὐφρῆς Κόρης πολιτικὸς ἀνὴρ παραγνωρίζει τὴν νοσηροσύνην καὶ τὴν ἀκραγῆ φιλοπατρίαν τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες γνωρίζουσι δι' ἡ Ἑλληνικὴ Μακεδονία οὐδένα διατρέχει κίνδυνον οὐδὲνα διατρέχει κίνδυνον ἢ ἐκβασίς τοῦ παρόντος πολέμου, ἐφόσον ἡ ἐπίσημος Ἑλλάς ἐμμένει μετὰ τοῦ Βασιλέως ἐν τῇ οὐδετερότητι.

Οἱ Ἑλληνας θὰ ἀπεδύοντο εἰς πόλεμον οὐχὶ ὅπως ἐξασφαλίσωσι τὰ κεντημένα, οὐδένα διατρέχοντα κίνδυνον, ἀλλ' ἵνα ἀπελευθερώσωσι καὶ ἄλλα ὑπόδουλα τμήματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ τὴν διὰ τὸν ἑθνικὸν πόλεμον τοῦτον ὀφείλει νὰ θεραπεύσῃ ἡ Συνενοήσις.

Ἐάν ἡ Συνενοήσις θέλῃ νὰ ἐνωθῆσιν τὸν κ. Βενιζέλον καὶ νὰ θέσῃ αὐτὸν πάλιν Κυβερνήτην

τοῦ ἠνωμένου Ἑλληνισμοῦ, ἅς παροχῆ εἰς αὐτὸν θετικῶς παραχωρήσεις καὶ ἀποτελεσματικὰς αἰτινας νὰ ἐμφανίσωσι δι' ἡ Συνενοήσεως εἰνε διατεθειμένη ἐμπράτως νὰ πραγματοποιήσῃ ἐν τῷ δυνατῷ μέτρῳ τοὺς ἑθνικοὺς πόθους τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες τότε θὰ ζητήσωσι καὶ θὰ ἐπιτύχωσι παρὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ὅπως συμπράξῃ καὶ συνεργασθῇ πάλιν μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἡ Συνενοήσις ἔχει πρὸς τοῦτο πρόχειρον καὶ ἀποτελεσματικὸν μέσον. Ἡ Μ. Βρετανία προσέφερε τὴν Κύπρον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ πολεμήσῃ αὐτὴ μετὰ τῶν Σέρβων κατὰ τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν συμμάχων αὐτῶν, καὶ τὴν προσφορὰν ἀπέρριψεν ἡ Κυβέρνησις Σκουλοδῆ, μὴ θέλησασα νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν διαρξίαν αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος ἐάν ἐπράξεν ὁρθῶς ἢ οὐθ' ἂν δαλεῖν ἡ ἱστορία. Ἦδη ὁμοῦ διὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἡ ἡμῶσις Ἑλλάς εἶνε κενηρογμένη σύμμαχος τῆς Συνενοήσεως καὶ συμπολεμῆ μετ' αὐτῶν ἐν Μακεδονίᾳ, θὰ ἐνοχλοῦντο δὲ μεγάλας αἱ ἐπὶ τὸν κ. Βενιζέλον στρατιωτικὰ δυνάμεις, ἂν ἐξεδηλοῦτο παρὰ τῆς Συνενοήσεως ἡ σταθερὰ πρόθεσις ὅπως παροχῆ ὀκία ἀνταλλάγματα τῶν Ἑλλήν. ἀγῶνων καὶ θυσιῶν, τὴν ἀπόδοσιν χωρῶν Ἑλληνικῶν, ὧν πρόχειρος τυγχάνει μάλιστα ἡ Κύπρος.

Ἡ γενναίωσιν αὐτῆ παραχώρησις τῆς Μ. Βρετανίας εἶνε βέλαιον δι' ἡ ἐκκαθῆσιν ἐκ νέου τὴν κατασχελομένην τῶρα ἀφοσίωσιν τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Συνενοήσιν καὶ πρὸς τῷ βαθεῖ ὀνειροπόλῳ τῆς ἐθνωμοσύνης θὰ ἐξαγεθῇ παρ' αὐτοῖς καὶ τὸ πολεμικὸν μένος ὑπὸ τῆς προσδοκίας τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἄλλων ὑποδοχῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν.

ΜΙΑ ΣΕΛΙΣ

ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΤΣΑΡΕΥΝΑ ΣΟΦΙΑ

ΥΠΟ ΣΟΝΙΑ Ε. HOWE

Ἡ γυνὴ ἦτο ἰση πρὸς τὸν ἄνδρα κατὰ τὰ πρῶτα εἶτη τῆς ἱστορίας τῆς Ρωσίας καὶ δὲν ἦτο ἀσύνθετος τὸ νὰ ἔχωσιν αἱ Ρωσίδες πρὶν ἰσοπέδωσιν ἀπὸ τῆς ἀποδοξίας ἡ ἐνοπλῶν ὀμάδων ἀπολύθωσιν καὶ τυχούσης ἀνάγκης αἱ ἀπρηλαίαι τῶν ἱπποτῶν τούτων προσεφῆροντο ὑπὸ τῶν δεσποινῶν εἰς τοὺς σελήγους τῶν. Κατὰ τὸν Π' αἰῶνα ὁμοῦ, τὰ πάντα ἤλλαξαν. διότι ἡ Μογγολικὴ ἐπιδρομὴ ἤγειρεν ἰσχυρὸν πρόσοχη κατὰ τῆς κανονικῆς ἀναπτύξεως τῆς Ρωσίας, καὶ ἡ Ἀνατολικὴ ἐπιδρομὴ ἤγειρεν γινόμενη αἰσθητικὴ εἰς πᾶσαν σφαιρὰν τοῦ βίου. Κατὰ τὰς ἀνατολικὰς ἀντιλήψεις ὁ ἀνὴρ ὀφείλει ὅπως προφυλάσσεται κατὰ τῆς παρακλήσεως ὑπὸ τῆς γυναικῆς καλλοῦντος, καὶ ἡ γυνὴ δύναται νὰ εἰνε πιστὴ καὶ ἀγνή παρὰ μόνον κερκωμένη ἀπὸ τῆς κοινῆς θέας. Ὁ καθολικὸς οὗτος ἀποκλεισμός ἦτο τε-

τελεσμένον γεγονός ἐν ἀρχῇ τῆς δεκάτης ἑκατονταετηρίδος καὶ μέχρι τοῦ Πέτρος ὁ Μέγας διὰ τῆς ἐξουσίας τῆς σπάθης τοῦ κατέργησε τοὺς τοίχους τοῦ Τερέμ (γυναικονόμου), αἱ Ρωσίδες ἦσαν καταδικασμέναι εἰς παντελὴ διανοητικὴν γυμνότητα χωρικῆς οἰοῦν ὑπάρξεως.

Ὅτι αἱ συνθήκαι ἐφαίνοντο σχεδὸν ἀπελπιστικαί, γυνὴ τις ἀκούσασα ἐπύρην ἐπανάστη ἐπιτυχῶς καὶ κατέλυσε τὸν περιορισμὸν τοῦ Τερέμ. Ἡ γυνὴ αὐτῆ ἦτο ἡ Σοφία, ἑταροδάλει ἀδελφῆ Πέτρος τοῦ Μεγάλου. Ἡ ἀδελφία ὅπως ἐπιβλήθῃ ἐπέβλεπε ὅτι ὁ Τσάρος Θεόδωρος Ἀλεξέβιτς ἀπέθανε τῷ 1682.

Εἰς τὸν θάνατον τοῦ Τσάρου τῆς ἐπικρατοῦσας περιόδου οἰκονομικῶν ἐξιδῶν, διότι ἀτυχῶς ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου, ὁ νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ Τσάρου, Ἰβάν (Ἰωάννης) ἦτο ἀμβλὺς τιν τοῦτον, καὶ οἱ συγγενεῖς τῶν δεισέσων τῶν πατρῶν τοῦ ἐκεκωρῶσιν πρὸς ἐκκράτησιν. Ἡ μὲν μερὶς ἐπεστήριξε τὴν ἀξίωσιν τοῦ Ἰβάν, ἡ ἄλλη τὴν τοῦ ἀνηλικίου ἑταροδάλει ἀδελφοῦ τοῦ Πέτρος, καὶ ἐν τέλει οἱ Βαρυσκηνὸν προκηρύχοντο τὸν νέον Πέτρον ὡς Τσάρου, καὶ τὴν μητέρα τοῦ Ναθαλιαν ὡς ἀντιβασιλοῦσαν. Οἱ ἡπολογισμοὶ τῶν ὁμοῦ ἐγένοντο χωρὶς νὰ ληφθῇ ἡ ἐπὶ σημασίαν γεγονός, ἡ προσωπικότης τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἀποβιώσαντος Τσάρου, τῆς Τσαρεύνας Σοφίας, ἧτις, κατὰ δὲν ἦτο ἡ προσβατῆ τῶν ἐξ ἑθνογενεῶν τοῦ Τσάρου Ἀλεξίου Μιχαήλοβιτς, ἦτο ἡ μάλιστα φιλόδοξος. Τὸ Τερέμ, ἐν τῷ ὀποιοῦ δύο γενεαὶ αὐτοκρατορικῶν χωρῶν καὶ ἀγῶνων ἔχον ὄμοιο, ἦτο εἰσὶ ἀσκουρίων, καὶ ἀληθῶς ἡ μόνη ποικιλία ἐκ τῆς τρομερᾶς μονοτονίας τῆς ζωῆς τοῦ ἀποκλεισμοῦ εἰς δὲ ἦσαν καταδυναστευτικαὶ αὐτοκρατορικαὶ πρὶν ἰσοπέδωσιν ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς συνθέσεως ἡτο ἡ σκευωρία. Ἡ πρὶν ἰσοπέδωσιν Σοφία εἶνε ἐκπαίδευθῆ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ παιδαγωγῶν τοῦ Συμεὼν Πολότοφ, ὡς καὶ ὁ ἀδελφὸς τῆς. Ὁ Ἀλέξιος Μιχαήλοβιτς ἀπέθετο ἐδαφίοντες ἐσπεροῦς ἐπιδοξίας καὶ ἰδέας. Οὕτως ἡ πρὶν ἰσοπέδωσιν ἦτο πολλὴ κἄλλιον μεροφωμένη ἡ πᾶσα ἄλλη Ρωσὶς πρὶν ἰσοπέδωσιν καὶ οὐχὶ παραδόξως ἐξηγεῖται κατὰ τὸ Ἀνατολικὸν συστηματικὸν τὸ ἀποκλεισμοῦ. Ἡ φαντασία τῆς ἀνεφλέχθη ὑπὸ τῆς Βυζαντινῆς ἱστορίας τοῦ γυναικῶν βίου καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς ὁμοῦ διαδραματίσασθαι πρὸς ἀνάμειβναι βασιλικὴν ἐξουσίαν ἐνισχυθῆ ὑπὸ τινος μονογῆ, ὅπως τῇ προφύλλει τὸ παρὰ δαίμονα τῆς Ἀετοκρατίας Πουλχερίας τοῦ Βυζαντίου.

Ἐπέτυχεν ἐν τέλει τοῦ φιλοδοξοῦ σχεδίου τῆς πρὶν ἰσοπέδωσιν παρὰ σκευωρία καὶ ἐξετέλεσθη τῇ βοήθειᾳ τῶν Σερβῶν ἡ τοῦ στρατοῦ ἀνδραγαθία τῶν ἀπαδῶς τῆς τοῦ κόμηματος Μηλολάσκῃ, ἄνθρωπος τῆς μητέρας τῆς. Ψευδῆς διάδοσις εἶνε ὁ Τσάρου Ἰβάν φρονεῖται ὑπὸ μέλους τῆς οἰκογενείας τῶν Ναρούσκη ἐρησίουμεσιν ὡς πρόφασις πρὸς ἐνέργειαν, καὶ αἰματηρὰ ἐπανάστασις τῶν ἀνακτόρων ἐβῆκε τὴν ἐπιχρησμένην ἐξουσίαν εἰς χεῖρας τῆς Τσαρεύνας, ἧτις ἀνεκρότησιν ἀντιβασιλοῦσα ἐπ' ὀνόματι τῶν δύο μικροτέρων ἀδελφῶν τῆς, ὧν τὸν νεώτερον Πέτρον ἀπέστελε μετὰ τῆς μητέρας τῆς, ἐκπεσοῦσας Ἀντιβασιλοῦσας εἰς Πρωσικὴν ἀποκλεισμοῦ, τόσον μάλιστα ἐβῆσεν τῆς Μόσχας. Ἡ Τσαρεῦνα Σοφία ἡ Παρθένος Μονάχης, ὡς ἐπεθόμει νὰ καλεῖται, εἶχε ἦδη ἐλευθερῶν ἀταδῶν δι' ἡ τὰ φιλόδοξα ἐπέδιδε τῆς. Μετέτε τῆς κυβερνήσεως τῆς χωρῶς ἀποπροσώπως προεδροῦσα

τοῦ Συμβουλίου τῶν Βογιάζων, ἐξέλειψε πᾶσαν παράδοξον, ἠγνόησεν ὡς συνθέσασιν, ὁμοῦ καὶ πρὸς κοινὸς εἶνε στρατιωτικῆς καὶ ἀνεμῆγντο μετὰ τῶν ἀνδρῶν, μερισσοῦ ἡ σιμπεριφορᾶ τῆς ἑκατονταετῆς τοῦ συνηρητικῶς ἀσπύς τῆς πρωτεύουσας τῆς.

Εὐφρῆς οὕσα ἡ Τσαρεῦνα, εἶχε εὐφρότερον εἶνε σύμβουλον ἐν τῷ πρῶτῳ τῷ ἑραστοῦ τῆς, τοῦ «μεγάλου Γκολιτζί» ὡς ἐκαλεῖτο οὗτος ὑπὸ τῶν συγγρόνων του. Μεροφωμένος καὶ ἐξηγνησμένος, μύστις τῶν τεχνῶν καὶ τῆς φιλοσοφίας, ὁ πρὶν ἰσοπέδωσιν πρῶτος κῆρυξ ἐν Ρωσίᾳ ἰδιωτικῆς βιβλιοθήκης. Τὸ μέγαρον τοῦ ὀμοῦ ἐξέμειλλον πρὸς ἀνακοπήσιν ἡ ἰδιωτικῆς οἰκίας, πλῆρες ἀναριθμητῶν καὶ βαρυσίμων βιβλιοθηκῶν. Ἀποσχετῶς διὰ τῆς Τσαρεύνας οἱ ἄλλοι σύμβουλοι τῆς ἦσαν ὀλιγοτέρον ἐξουσιοποιούμενοι ἢ ὁ Γκολιτζί, καὶ ἡ περιτομαίς αὐτῆ ἦσαν εἰς συχνὰς προστάσεις. Οἱ ἀντιδραστηκῶτατοι τῶν ἀπαδῶν τῆς ἦσαν οἱ Στρέλιτς, ἡ πλειονότης τῶν ὀποίων ἦσαν ἀρχαϊκῶτατοι καὶ ὅπως ἀποκτήσασιν μεγαλειότητα ἐλευθερίαν περὶ τὴν λατρείαν ἐπεβλήσαν δύο ὁδοί. Ἡ Τσαρεῦνα ἐν τέλει συγκατέλειπε Ἐκκλησιαστικὴν Σύνοδον, εἰς ἡν παροῦσα ἀποπροσώπως καὶ ἐν ἡλικίᾳ ἐγένοντο ἐκατέρωθεν ἐκλήσεις.

Οἱ Στρέλιτς ἠγειραν νέαν στάσιν συνεπέσ τῆς ὀποίας ἡ Τσαρεῦνα ἐφυγε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς τοῦ Τσάρου Ἰβάν ἐπὶ τὸ Μοναστήριον Τρόιτσα Σέργη. Ἀπὸ τοῦ ἀποσθέντος τούτου φουοῦλον ἐκατέλειπε τὴν λύσαν τῆς κατὰ τὸν Στρέλιτς. Ἐπαῖθλεν ἐκεῖθεν εἰς Κρεμλίον μετὰ τοῦ Ἰβάν. Τῶρα ὁμοῦ ἐγένετο ἐπιθεσις κατὰ τῆς ἐξουσίας αὐτῆς ἐξ ἀποροδοκῆτος μέρους.

Ὁ νεώτερος ἀδελφὸς τῆς Πέτρος, ὅστις διήγειν ἀνεύθυνον παιδικὸν βίον εἰς Προβραῦσιν, καὶ τὸν ὀποῖον ἤλειπε νὰ μετατρέψῃ εἰς ἀγροικὸν στεφῶν τῶν πᾶν μορφωτικῶν προσηρημάτων, ἀφῆκε ἤρχισεν καὶ ἐκδηλοῦσθερμὸν ἐνδιαφέρον διὰ τῆς ὑποθέσεως τῆς Κυβερνήσεως. Ἐνεφανίσθη ἡμέτερος τῆς ἐπὶ τὸν Συμβούλιον τῶν Βογιάζων καὶ γαλήνιος ἤλθισεν τὴν θέσιν τοῦ ὡς συμβουλευτῆς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἰβάν.

Ἡ Τσαρεῦνα καὶ οἱ ὀδοῖοι τῆς κατενόησαν ταχῶς εἰν ἂν μὴ ταχῶς καθίστατο χωρὶς δυνάμεις ὁ ἀδελφὸς τῆς, ἡ ἀσκησις ὑπ' αὐτῆς τῆς ἐξουσίας ὡς ἐλλῆς ταχῶς. Συνοφάνθη συνομοσία, ἀλλὰ 400 μόνον Στρέλιτς ἐκηρύχθησαν ἑτοιμοὶ μετὰ τῆς Τσαρεύνας οὕτω διετάχθησαν νὰ φρονεῖσασιν τὴν Ἐπίκληρον Τσαρεῖσαν καὶ ἂν «ὁ νεαρός σκίμνος τῆς» ἐδοκίμαζε νὰ τὴν ὑπερασπίσῃ, νὰ φονεύσασιν καὶ αὐτὸν.

Ἐδοκίμαζεν περὶ τῆς συνομοσίας ταύτης ὁ Πέτρος κατέφυγε καὶ αὐτὸς εἰς τὸ Μοναστήριον Τρόιτσα Σέργη. Ἐντέθεν ἐξέδιδε τὸς διατάγας τοῦ δέκα ἄνδρες ἐξ ἐκάστου συντάγματος τοῦ Στρέλιτς ὄφειλον νὰ παρουσιασθῶσι πρὸς αὐτὸν.

Ἡ Σοφία μετεχειρίσθη πάντα τὰ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς μῶσα καταλείπει οὐδέεις τὸν ἀποσταλέντων πρὸς τὸν ἀδελφὸν τῆς διαγγελῶν ἐπέστρεψε. Ἐν ἀπογνώσει ἀπῆλθεν ἀποπροσώπως ἀπὸς παραδοθῆ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, κατ' ὄδον ὁμοῦ ἐδόθησαν διαταγαὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Κρεμλίον. Ἀδυνατοῖσιν ἂν ἀντισητῆ ἠναγκάσθη νὰ ἐκδύσασιν καὶ ἐν τέλει τὰ γέννηται μοναχὴ οὕτως ἡ φιλόδοξος αὐτῆ γυνὴ κατέδικασθη εἰς ἀγαμίαν καὶ ἀπομόνωσιν. Λευκωσία.

ΚΑΛΑΙΟΝΗ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

Ἡ Ἑλλάς καὶ οἱ Συμμαχοί

Ἡ ΣΥΝΕΝΟΗΣΙΣ ΑΠΕΡΟΙΣΤΕ ΦΥΣΙΚΟΝ ΣΥΜΜΑΧΟΝ ΤΗΣ

Εἰς ἐν τῶν ἐγκριωτέρων Ἀμερικανικῶν περιοδικῶν τὸ «Century Magazine» ἐδημοσιεύθη ἄρθρον ἐμβριθέστατον ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου κ. F. Lothrop Stottart μετὰ ἱστορικῆς ἀκριβείας καὶ ἀνεκροδοξίας ἐκθέτον τὰ κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Συμμάχους ἄσια πολλῆς μελέτης παρὰ πάντος Ἑλληνας καὶ ἐξου πρὸς διάγνωσιν τῆς ἀληθείας μῶσ τῆς πικρῆς ἀλήθειας ἡν δέχονταν περὶ ταῖσι μεροληπτικαὶ καὶ ὑστεροβουλοὶ ἐκθέσεις.

Ὁ κ. F. Lothrop Stottart, πτοχικός τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Harbard, τυγχάνει συγγραφεὺς πολλῶν πραγματικῶν πολιτικῶν ἐπὶ ποικίλων ζητημάτων δημοσιευθειῶν εἰς τὰς μάλιστα διακεκριμένους Ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ, οἵτις ἡ «American Science-Review», «Atlantis Monthly», «Century», «Tourism», «New Republic», «North American Review», «Review of Reviews», «N. Y. Tribune» κ. ἄ.)

«Ὅταν ἐν θέρετι τοῦ 1914 ἐξεργάγη ὁ μέγας πόλεμος, οἱ Σύμμαχοι ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα τοῦλάχιστον, ἐκράτουν εἰς χεῖρας ὅσα τὰ χαρτὰ Πέρδ ὄσο τὸν ἑθρ. Δυνάμεων τὴν Γαλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν ἑταροῦσιν ὁ Ἑλληνας σχεδὸν στοργὴν οὐκ ἔχον. Ἐγγυθασίαι τὴν ἀνεκροδοξίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ μετ' ὀποιοῦν παρακολούθησασίαι τὰς δεινάς δοκιμασίας αὐτῆς ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία, ἐνεφανίσθησαν πάντοτε ὡς αἱ ἀριστοὶ τῶν φίλων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν φιλελλητισμῶν τούτων οἱ Ἑλληνας ἀναπέδιδον διὰ τῆς ἀφοσιώσεως τῶν πρὸς τὰς Μεγάλαις Δυνάμεις τῆς Δύσεως. Ὅφ λέρδους Βύρων ἦτο εἰς τὸν ἑθρ. ἠρώων τῆς Ἑλλάδος, ἐν ἡ Γαλλικῇ μέρρωσι καὶ τὰ Γαλλικὰ ἑαδῶν ἦσαν σπουδατοὶ παράγοντες εἰς τὴν διανοητικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν τῶν Ἑλλήνων. Εἶνε ἀληθῆς εἰ περὶ τὴν Ρωσίαν τὰ Ἑλληνικὰ ἀισθηματα δὲν ἦσαν τόσον ἐγκάρδια καὶ ταῦτα διὰ πολλοῦ καὶ σπουδαίους λόγους. Ἐντότοις ἡ πρὸς τὴν Ρωσίαν ψυχρότης αὐτῆ ἦτο μικροῦ οὕτω διετάχθησαν νὰ φρονεῖσασιν τὴν διαφρόντος πρὸς τῆς Ἑλληνικῆς συμπαθείας πρὸς τὰς Δυτικὰς Δυνάμεις.

Αἱ Ἀγγλογαλλικαὶ συμπάθειαι ὁμοῦ δὲν ἦσαν οἱ μόνον δεσμοὶ εἰς τῆς εἰλικον τὴν Ἑλλάδα πρὸς τοὺς Συμμάχους. Ὀλοκληρῶς ἡ πολιτικὴ κατάσταση ἐν τῇ Βαλκανικῇ συνέτεινε εἰς τὸ νὰ ὀδηγῆ τὴν Ἑλλάδα πρὸς τὸ μέρος τῶν Συμμάχων. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν τελευταίων Βαλκανικῶν πολέμων ἐγένετο ὁ Ρουσσισμὸς Ἑλλάδος Σερβίας καὶ Συμανίας ἐναντίον τῆς ἠττηθείσης Βουλγαρίας πρὸς ἀποσθήσιν παντῆς ἐκδικητικῶν πολέμου, τὸν ὀποῖον αὐτῆ ἐνδεχόμενον ἦτο νὰ ἐπιχειρήσῃ. Ἀληθῶς ἡ γενικὴ αὐτῆ συμφωνία ἀν

Δέν ήτο τοσούτο μόνον. Εάν αι Έλληνικα συμμάχεια ήσαν εν μεγάλλω βαθμώ υπέρ των Συμμάχων, αι Έλληνικα αντιπάθειαι εγγράζοντο ούχ ήτιον συντόμως κατά τόν αυτόν χρόνον. Απέναντι της Γερμανίας ή Ελλάς δέν έπρεπεν έχθρικά αίσθηματα.

Η Γερμανία οδύετο επάνη έχθρική απέναντι της Ελλάδος. Απ' εναντίας, έν έτος πρότερον, ο Γερμανός Κάιζερ απέδειχθη πολύτιμος φίλος εις τάς περι ειρήνης διαπραγματεύσεις του Βουκουρεστίου. Προς τούτους από μιας γενεάς και έντεθεν αι Γερμανικαί θέαι και αι Γερμανικαί μέθοδοι διαρκώς εισχώρου εν τήν Ελλάδα.

Ίκανά κεφάλαια Γερμανικά ήχον διατεθή έν τή χώρα. Πολλοί Έλληνες αξιωματικοί έλαβον τήν στρατιωτικήν των ανάπτυξιν έν Βερολίνω, μεταξυ δέ των έν Ελλάδα άκαδημαϊκών κύκλων ή Γερμανική μόρφωσις κατέρριπε ταχέως τό μονοπώλιον της Γαλλικής τοιαύτης.

Η αντίπαθεα προς Τούρκους και Βουλγάρους. Έντούτοις ή συμπάθεια αυτή προς τήν κυριωτάτην Δύναμιν του Γευτονικού συνδραμού άντεσταθμού υπό άκατανικήτων άντιπαθειών προς τάς άλλας συμμάχους της Γερμανίας χώρας. Απέναντι της Αυστροουγγαρίας οι Έλληνες αίσθάνονται άποστροφήν ήμα και φόβον. Από τών ήμερών του Μέττερνιχ και έντεθεν ή Αυστρια καθυβούλιος ήπολιτευθή απέναντι της Ελλάδος και έπι πολλάς δεκαετηρίδας σκοπός της Αυστριακής πολιτικής εις τόν Αίμον ήτο ή Θεσσαλονίκη, τό μύλον της έριδος διά τούς οφθαλμούς του Έλλην. λαού. Οσον άφορξ τούς πιθανούς τότε συμμάχους της Γερμανίας, τήν Βουλγαρίαν και τήν Τουρκίαν, τά πράγματα ήσαν πολλή χέρσινα. Διά τούς Έλληνες Ορθόδοξους, κληρονόμους της Βυζαντιανής Αυτοκρατορίας, ως θεωρούσιν αυτό έαυτούς, ο Τούρκος δέν εινε άπλάς ο μιστός κατακτητής της Έλληνικής Πατριδος άλλ' ο άπιστος άρχαίς της Κωνσταντινουπόλεως και της Μ. Ασίας, άς άμφοτέρας οι Έλληνες θεωρούσι τών ών ούκ άνευ της Μεγάλης αυτών Ίδεας, της άναβιώσεως της Βυζαντιανής Αυτοκρατορίας και της συνενώσεως εις έν όλων τών τμημάτων του Έλληνισμού.

Οσον διά τούς Βουλγάρους, αι ώμίτητες του 1913 ήσαν άπλώς μία νέα άπήχησις των μεσαιωνικών προς αυτούς πολέμων οι όποιοι πρό χιλιάδων έτών έδωκαν εις ένα Βυζαντινόν αυτοκράτορα τόν ύπερήφανον τίτλον «Βουλγαροκτόνος».

Ένεκα πάντων τούτων των λόγων ειναι παράδοξον εάν κατά τήν έκρηξιν του Εύρωπαϊκού πολέμου ύπάρχον έν Ελλάδα έκδηλώσεις συμπάθειας υπέρ των Συμμάχων; άπό των πρώτων ήμερών των έχθροπραξιών κατέστη φανερόν ότι αι καρδιαί μιας καταπληκτικής πλειονοψηφίας του Έλλην. λαού ήσαν υπέρ των Συμμάχων και τό αίσθημα τούτο συνεμείριζε μεγάλως και ο Έλλην Πρωθυπουργός Έλευθέριος Βενιζέλος, πολιτικός τόν όποιον πρόσφατοι θρησκαί του κατέστησαν άγαπητόν μεταξυ των συμπολιτών του.

Οι πρώτοι μήνες της Εύρωπαϊκής συρράξεως μικρόν ειχον άμεσον ήγηρασμόν επί της Ελλάδος. Παρά τήν προσχώρησιν της Τουρκίας εις τόν Γευτονικόν συνδραμόν κατά Νοέμβριον του 1914, ή Βαλκανική Χερσόνησος διετίθει έν σχετική ήσυχία. Η Σερβία έφαινετο ήκανή ν' άποκρούση έλας τής Αυστριακής επιδρομής, και έπειθεί ή Βουλγαρία έμενε σιωπώσα, ή Ελλάς ήδύνατο ν' άποβλέψη εις τήν κατάστασιν μετά σχετικής γαλήνης.

Τά δεινά της Ελλάδος ήρχισαν μετά του βομβαρδισμού κατά των Δαρδανελίων περι τά τέλη Φεβρουαρίου 1915. Ητο δέ τούτο και τό πρώτον γεγονός τό όποιον άπεκάλυψε τήν άνεπάρκειαν των Συμμάχων όσον άφορξ εις τά της Έγγυς Ανατολής. Εάν ή μεγάλη πρίμαξια προσέβαλλε κατά τίς πρώτας ήμέρας

του πολέμου, πιθανόν νά έπετύγγανε, λαμβανομένου ύπ' όφιν ότι τότε ή Τουρκική ήρωα ήτο άτελής. Σύντονος όμως έργασία έξ μηνών υπό τήν πεφωτισμένην όδηγίαν ήκανών Γερμανών μηχανικών έπέφερε πλήρη μεταβολήν, και κατά Φεβρουάριον ο έκπαισμός των στενών διά τού στόλου άπέβη σχεδόν άδύνατος. Έντούτοις δά ύπάρχεν ίσως πιθανότης εάν ο στόλος ύπεστηρίζετο επαρκώς υπό στρατού.

Στρατός όμως τοιοστος δέν ύπάρχεν ούτε έγειναν προετοιμασίαι προς άποστολήν του. Εθώς ως έγένετο άναμφισβήτητος ή ίσχυς των Δαρδανελίων, οι Σύμμαχοι έστράφησαν προς τήν Ελλάδα. Η Ελλάς δά παρεχόμεν τόν στρατόν τόν όποιον οι Σύμμαχοι δέν πρόνόησαν όπως άποστείλωσι. Οι διπλωματικοί των Συμμάχων εύρον τόν πρωθυπουργόν Βενιζέλον εδδιόθητον προς τούτο, άλλ' αι έλπίδες των ταχέως διεσκαδίσθησαν υπό της στάσεως του Έλληνικού Γενικού Έπιτελείου.

Η πλειοψηφία υπέρ της ούδετερότητας. Τήν 4 Μαρτίου ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος συνεκάλεσεν άνακτορικόν συμβούλιον, έν ή τήν πράγματα εξετάσθησαν λεπτομερώς. Παρ' όλην δέ τήν έπιβολήν και τήν εύλογίαν του Βενιζέλου, ή πλειονότης των Έλλήνων στρατιωτικών και πολιτικών άπεφάνθη κατά της έκστρατείας των Δαρδανελίων.

Ο Βασιλεύς συνεφώνησε με τήν πλειονοψηφίαν και αναλόγως έπηλοροφόρησε τήν Συνενώσιν. Η άπάντησις του δύναιται νά συνοψισθή ως εξής: «Είμεθα πρόθυμοι νά συνενωθώμεν μεθ' όμών κατ' άρχήν, αι περιστάσεις όμως καθιστούν άδύνατον τούτο. Το Γεν. Έπιτελείον μας πρό πολλού έμελέτησε τό πρόβλημα τούτο. Ίδού τά σχέδιά του. Θα ήθιθε ότι τά Στενά δέν εινε δυνατόν νά κυριευθώσιν άνευ της άμέσου άποστολής στρατού ίσχυροσ, και τοιοούτον στρατόν άδύνατόμεν νά δώσωμεν. Μέλις έξήλθομεν από των δύο πολέμων και είμεθα έξηγητημένοι. Έχομεν άνάγκην παντός στρατού μας ίνα φυλακτώμεθα από τού άδικαλλάκτου Βουλγάρου, έτοίμου νά μδς προσβάλη εις τό πρώτον τριτόν σημεϊον. Προπαντός πρέπει νά προστατεύωμεν τήν ζωήν μας και τούς οικους.»

Η Έλληνική αυτή άπάντησις σαφώς άποκαλύπτει τήν βάση της Έλληνικής στάσεως κατά τόν παρόντα πόλεμον. Η Ελλάς πολλάς έχαρακτηρίσθη ως έθνος έμπνεόμενον υπό άπεριορίστων φιλοδοξιών και άκορστού δίψης; προς επέκτασιν, και τούτο έν πολλοίς εινε αληθές. Αλλ' εις τήν παρούσαν σύρραξιν των γιγάντων, τά έλατήρια ταύτα συγκρατούνται υπό των αντίθετων επιδράσεων του θανασίμου δέους. Η πειρα τήν όποιαν επέκτεσε κατά τούς τελευταίους Βαλκανικούς πολέμους τήν έδίδαξεν ότι εις τόν κοιλόστον τούτον λέβητα των έθνικών παθών ή ποινη της ήττης ούδέν έλαττον ήδύνατο νά ήνε ή θάνατος έθνικός. Ίνα ήσυχ ή μικρά Ελλάς έφείλε νά βιάσθη μετά περισκέφους, έχουσα πρό έφθαλμών πάντοτε τήν αύριον.

Πόσον δέ φοβερόν ύπήρξε τό δίλημμά της κατά τάς ήμέρας εκείνας του Μαΐου του 1915! Οι Σύμμαχοι ήσαν άληθώς διαβίτες εις ύποσχέσεις. Ίπιοχούοντο τάς Μικρασιατικές άκτάς, όπου ύπάρχει έκτακτομύριον συμπαγούς Έλληνικού πληθυσμού, ποθούοντες τήν μετά της Έλληνικής πατριδος Ένωσιν. Προς βορράν όμως ύπήρχε τό σκοτεινόν νέφος της Βουλγαρίας τήν όποιαν ύπεστήριζον αι άναριθμητοί δυνάμεις της ταχέως άναγεννημένης Όθσμ. Αυτοκρατορίας. Όποθεν δέ ταύτης έστάντο πάλιν αι Κεντρικαί Αυτοκρατορίαί. Ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος και οι στρατηγοί του εινε κατ' έπαγγελμα στρατηγού. Μαθητεύσαντες εις τάς Γερμανικάς σχολάς έργινώσκον πλήρως τό φοβερόν σθένος της Γερμανικής στρατιωτικής μηχανής. Δέν έπίστευον ότι ήτο δυνατόν νά συντριβή ή θραυσία αυτή μηχανή!

Κατά τήν γνώμην των, ο πόλεμος δά έληγε χωρίς νά κριθί ήσιστικός ύπερ ούδετέρας των έμπολέμων δυνάμεων. Διά ταχέας και σθεναράς ένεργείας οι Σύμμαχοι άληθώς, θα ήδύνατο νά συντριβώσι τήν Τουρκίαν πριν ή Γερμανία δυνήθι νά σπείση διά της Σερβίας εις βοήθειάν της. Αλλ' ήτο εύλογον νά προσδοκώται τοιαύτη ένεργεια παρά των Συμμάχων; Η άποτυχία των Δαρδανελίων δίδουσε φάθος τήν έμπιστοσύνην των Έλλήνων εις τό ζήτημα της Συμμαχικής έμφωνίας έν σχέσει προς τά ζήτήματα της Έγγυς Ανατολής. Εάν ή Ελλάς έταύτιζε τώρα τήν τύχην της προς τήν των Συμμάχων και κατόπιν άφίνετο, άπροσδέτετος εις τήν κρίσιν στιγμής, ο δειδρος της δά ειχεν έπισφραγισθή. Ίς εκ τούτου δέν έτόλμησε ν' αναλάβη τόν κίνδυνον και παρέμεινε ούδετέρα και άναμνηστος.

Όπως έσκέπτοντο ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος, το Γεν. Έπιτελείον και ή πλειονότης των Έλλήνων πολιτικών. Ο Βενιζέλος έσκέπτετο διαφοροτρόπως. Εις τούς οφθαλμούς του έφαινετο τών Δυτικών Δυνάμεων ήτο διά τήν Ελλάδα ζήτημα ζωής ή θανάτου. Καί έν έτι αι Γενταί και δυνάμεις ενίκων κατά τήν ήν, ή Αγγλία και ή Γαλλία δά παρέμενον κύρια των θαλασσών. Καί διά τήν Ελλάδα, ήτις εινε κυριολεκτικώς κράτος νησιωτικόν άντελούσα τήν ύπαρξιν της εκ του έμπορίου και της ναυτιλίας, έπρεπε πάση θυσία νά διατηρηθί ή εύνοια των θαλασσίων Δυνάμεων. Η Ελλάς έπ' ούδενί λόγω ώσάυτως έφείλε ν' άνεχθί τόν θρίαμβον των πατροπαράδοτων έχθρών της, του Βουλγάρου και του Τούρκου.

Αι άμφοτέρους τούς λόγους τούτους ή Ελλάς έφείλε, κατ' αυτόν, νά ριφθή άνεπιφυλάκτως εις χείρας των θαλασσίων Δυνάμεων βασιζομένη εις τήν εδνωμοσύνην των ως άνταμοιβήν της άποσιώσεως της και ν' άντιμετωπίση πιθανούς κινδύνους. Ος τως έσκέπτετο ο Βενιζέλος και οι όπαδοί του. Απετίλωον όμως τήν μενοψηφίαν, και όταν αι φωναι των δέν εισηκούσθησαν, ο Βενιζέλος παρητήθη.

Δι' άμφοτέρους τούς λόγους τούτους ή Ελλάς έφείλε, κατ' αυτόν, νά ριφθή άνεπιφυλάκτως εις χείρας των θαλασσίων Δυνάμεων βασιζομένη εις τήν εδνωμοσύνην των ως άνταμοιβήν της άποσιώσεως της και ν' άντιμετωπίση πιθανούς κινδύνους. Ος τως έσκέπτετο ο Βενιζέλος και οι όπαδοί του. Απετίλωον όμως τήν μενοψηφίαν, και όταν αι φωναι των δέν εισηκούσθησαν, ο Βενιζέλος παρητήθη.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ. Η στάσις της Ελλάδος παρεξηγήθη. Αμφοτέρους τούς λόγους τούτους ή Ελλάς έφείλε, κατ' αυτόν, νά ριφθή άνεπιφυλάκτως εις χείρας των θαλασσίων Δυνάμεων βασιζομένη εις τήν εδνωμοσύνην των ως άνταμοιβήν της άποσιώσεως της και ν' άντιμετωπίση πιθανούς κινδύνους. Ος τως έσκέπτετο ο Βενιζέλος και οι όπαδοί του. Απετίλωον όμως τήν μενοψηφίαν, και όταν αι φωναι των δέν εισηκούσθησαν, ο Βενιζέλος παρητήθη.

ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑ ΑΤΕΛΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΠΡΩΤΩΝ ΥΛΩΝ Περιστατικά τινά κατέδειξαν τήν άνάγκην και παρ' ήμιν νομοθετήματος ένισχύοντος τήν έργασίαν και τήν βιομηχανικήν έπιδοσιν, ως τούτο γίνεται από πολλού εις πάσας σχεδόν τάς πεπολιτισμένας χώρας.

Κατά τάς χαλεπάς ταύτας ήμέρας του παρόντος δεινού πολέμου οι χειροστένη αι επιτηθεματικά άρρενεα και ήθλεις εύρέθησαν άνευ έργασίας, και έσώθησαν από της δυστυχίας έκπατησθέντες πολλοί τούτων. Αγγλός τις έμποροπράτης ο κ. Σπένσερ ήδυνήθη νά αναλάβη τήν έργολαβίαν στρατιωτικών ένδυσμάτων και ύπερ τό έτος περίπου παρέλκεν έργασίαν εις πεντάκσια προσώπα άρρενα και ήθλια, και οι βιοπαλαιστοί ούτοι ήδυνήθησαν νά διέλθωσι τάς δυσχερείς εκ τού πολέμου ήμέρας έν σχετική άληθώς άσφαλεία κατά της δυστυχίας. Καί έφόσον μόν αι ένδυσμασίαι άνήκεν εις τόν Αγγλ. στρατόν έπετρέπετο άτελής ή είσαγωγή του άναγκαίου ύπόστατος, ούχι όμως και διά τάς ένδυσμασίαις του Αιγυπτιακού στρατού ή της Αιγυπτιακής άουνομίας.

Τούτων ένεκεν ο έργολάβος ήναγκάσθη νά μεταφέρη τάς έργασίας του εις Αίγυπτον και τάσος πτωχός κτόμος παρ' ήμιν άπέβη χωρίς έργασίας έν ούτω χαλεπός καιρός.

Αλλάτε Σύροι τινες προτίθεντο νά ιδρύσωσιν έν Κύπρω μεταξουργείον, καί άπετάθησαν προς τήν Κυβέρνησιν ζητούντες όπως διά νόμον έπιτρέπη τήν άτελή είσαγωγήν των κοκκουλίων, άτινα δά κατεργάζοντο εις μέ-

ταξάν, εξαγομένην μετά ταύτα εις τό έξωτερικόν, και ή άθήνησιν ήον ήτο πολύ εύλογος, εις τήν κοκκούλια της Κύπρου έλα τά ήσαν άνεπαρκή προς συντήρησιν σοβαρών έμπορησώτε μεταξουργείων.

Περιτόν δά ήτο νά δειχώμεν τήν ώφέλειαν του τόπου εκ τοιαύτης επειχέσεως. Θα ύπερτείνοντο έν πρώτοις τά Κυπριακά κοκκούλια, και θα έβελτιούτο μεγάλως ή σποροφροφία παρ' ήμιν επεκτεινομένη μάλλον και μάλλον, δά παρελθόν δά διά των μεταξουργείων έργασία εις πλήθος έργασιών και εργασιών, και εινε παράδοξον ότι ή Κυβέρνησις παρείδε πάντα ταύτα και έπιμύνη ήρηνήθη πάσαν εύλογον παραχώρησιν εξ ής ούδδύλλως δά εξήμιτοστο αι δημόσιαί πρόσδοσι.

Έντούτοις εις άλλας πεπολιτισμένας χώρας τοιαύται παραχωρήσεις έδαωρήθησαν άπαραίτητοι και σχετικί νόμοι ίσχύουσι παρ' αύταις, συντελούντες εις τήν ένίσχυσιν πάσης βιομηχανίας και βιοτεχνίας και τήν παροχήν έργασίας εις τάς άπόρους τάξεις.

Στηνρά, βάρβαρι, έρια όέρματα και πάσαι αι πρώται ήλαι ετάγονται επί προκαταβολή των σχετικών τελών, και έποδίδοντα ταύτα εις τούς εισαγωγείς καθόσον εξάγονται τά άπό τούτων προερχόμενα κατεργασμένα είδη κατ' ήμισιόμας αναλογίας.

Έν τή πτωχή νήσω μας τοιοστος νόμος δά ήτο εδωκενικώς και σπηγριος, και εινε άπορον ότι μέχρι τούδε ούτε προτάθη έν τώ Νομοθετικώ, καθόσον ένδυσμούμεθα, προσδοκώμεν δά ότι κατά τήν ένεστώσαν σύνθεσιν έν των πρώτων νομοθετικών μέτρων δά προτάθη παρά των αρετών αντιπροσώπων νομοσχέτιον, έπιτρέπον τήν επί προκαταβολή είσαγωγών πρώτων βιομηχανικών ύλών και τήν άπέδοσιν των αναλόγων τελών κατά λόγον του εξαγομένου ποσού των κατεργασμένων από τούτων είδων και ούτω ύπάρχει έλπίς ότι δά προσδοθή εις τήν βιομηχανικήν και βιοτεχνικήν κίνησιν παρ' ήμιν ώδήγησιν τά μάλα έπιωφελής εις τόν τόπον.

MIX. I. ΤΟΜΠΑΖΗΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ — ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ Ο κ. Μιχ. I. Τομπαζής πρό μικρού άρμόμενος έν Παρισίων ένθα μετά τήν άποπεράτωσιν των έν Αθήναις σπουδών του έπι τετραετίαν ειδικώς περι τά Παθολογικά και Παιδιατρικά ήσολήθη, έγκατεστάθη εις τήν ίδιότητα των σίκλων του, όπου κατέκει δ κ. Μενέλ. Μιχαηλίδης. Δέχεται καθ' έκάστην 9—12 π. μ. και 3—5 μ. μ. Τούς άπόρους δωρεάν. 4—3

ΕΞΟΔΟΧΕΙΟΝ "Ε ΞΕΧΗ" Γ. ΜΑΡΑΓΚΟΥ ΕΝ ΠΕΔΟΥΛΑ (ΜΑΡΑΘΑΣΙΑ) Η Μαραθσία εινε έν των γραμμοτέρων τοπίων της Κύπρου και των περιτοτέρων κωμόκων του Τροόδου κατάρτους και κατάρτους υπό ούκινω κρυσταλλωδών και παγετωδών έν θερετάστων, ο Πεδουλίς δέ εινε ή δεσπόουσα της όρεινης ταύτης κωμόδος κωμόπολις εις τούς 3,500 ποδών, και τούτου δεσποεί τό νεόδμητον Ξενοδοχείον μας εις θέσιν περιτοτον εκ της άμοιότης με εδρύατον και εκπνύατον όρθωτον μέχρι της Κιλίκιας αυτής, οίνει μετέωρον έν μέσω όρθώντος διανευστάτου, γίνενοτάτου και δροσερωτάτου μετά ήσρότητας όρεινης.

Εις τά φυσικά ταύτα προτερήματα προσέθεται ή εύπρέπεια, ή εύρυχωρία και ή εύμάρεια του καταστήματος μετά έπιπλώσεως κωνογούσων, μαγειρικής οικουγενειακής, ύπεροφούς προθυμοτήτης και καθαριότητας άπαρμιλλών. Το Ξενοδοχείον τούτο μετά του περιβύλλοντος αυτού άποτελεί μίαν των ώρητοτέρων έβελτικων σκηνογραφιών, ίκανοποιούσαν και τούς πολυεργασιότους και άκαταιμικώτατους περιηγητάς.

Τά μέσα της συγκοινωνίας εινε πρόχειρα και ταχέα και τό Ξενοδοχείον εινε εύπρόσθετο και εις πολυμετάστάτας πλκονγενίας, παρέχει δέ πάντα τά χρειώδη και λειτουργεί δι' όλου του έτους. 2—6

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ Ανώνυμος Έταιρεία με έδραν τήν Λευκωσίαν με κεφάλαιον £200,000 διηρημένον εις 50,000 μετοχάς εκ 4 ελάχιστης άντιγνωρισθείσα διά Αυταγμάτος της Α. Έξοφίτης του Λειτουργού του Διαχειρισμένου τήν Κυβέρνησιν υπό ήμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912. Αι μετοχαι έκδίδονται ονομαστικά ή άνόνημοι κατά βούλησιν του μετοχού. Η Τράπεζα Κύπρου ούσα συνέχισι του Ταμειτηρίου ή Λευκωσία έσκολούθει τό εξαίρετον δι' έβδομαδιαίων καταβολών άποταμεινικών σύστημα. Αι έβδομαδιαία καταβολαι κωνοζώνται κατά τριετίαν κατά δέ τήν λήξιν της τριετίας τό συσσωρευόμενον έκάστου καταθέτου ποσόν, ή μετατρέπεται εις μετοχάς της Τραπέζης Κύπρου ή άπομύεται εις άκέραιον κατά βούλησιν του καταθέτου. Ο τυχών θέλων ν' άποσφύθι πρό της λήξεως της τριετίας γίνει 10 ο/ο αι δέ κληρονομιοί του άποθνήσκοντος καταθέτου έβδομαδιαίων καταβολών πληρώνονται εις άκέραιον. Ο τόκος των έβδομαδιαίων καταβολών λογίζεται προς τόσα τοίς εκατόν κατ' έτος προς άναλόγη έν έκάστω έτει ή μέροςισι των μετοχών της Τραπέζης Κύπρου και κεραικοποιείται άνά πύσαν 31ην Δεκεμβρίου. Η Τράπεζα Κύπρου δέχεται έντόκουσ καταθέσεις άποδοτέας εις πρώτην ζήτησιν ή μετά ώριωμένην προθεσίμιαν επί τόκω 2 ο/ο διά καταθέσεις άποδοτέας μετά 3 μηνίς 3 ο/ο " 6 " 4 ο/ο " 1 έτος 5 ο/ο " 2 έτη ή περισσότερα. Έν τή Τραπέζη Κύπρου λειτουργεί έκτός μικρόν Ταμειτηρίον έν τώ όποιώ γίνονται δεκταί καταθέσεις μέχρι £50 άποδοτέαι εις πρώτην ζήτησιν επί τόκω 3 ο/ο κατ' έτος. Η Τράπεζα Κύπρου έχουσα άνταποδοτικώς πανταχού της Κύπρου και εις τά διάφορα έμπορικά Κέντρα του Έξωτερικού αναλαμβάνει τήν διεξαγωγήν πάσης τραπεζιτικής έργασίας έν τώ Έσωτερικώ και τώ Έξωτερικώ. Ο Διοικητής Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΩΣ ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΟΥ ΕΝ ΠΟΡΤ - ΣΑΪΔ ΟΙ κ. κ. Άδελφοί Θεοδοσιάδαι Κύπριοι εδδοκιμώτατα διεξάγοντες διαφόρους έμπορικούς πράξεις και τήν διαμετακόμιον έμπορευμάτων χάρις εις τήν δραστηριότητα και τήν άκραν ενημερότητα αυτών έν εύρει κύκλω, αναλαμβάνουσι τήν παραλαβήν και μεταφορτώσιν των Κυπριακών προϊόντων διά τούς λιμένας, όπου προορίζονται ταύτα, ως και τήν μεταφορτώσιν εκείθεν και άσφαλή άποστολήν έμπορευμάτων εις Κύπρον και τήν έντέλεσον πάσης σχετικής έμπορικής παραγγελίας και συναλλαγής. Η δεδοκιμασμένη και γνωστή όδός των και πείρα εις τόν κλάδον τούτον της έργασίας έγγυατά πλήρη ίκανοποίησιν προς τούς κ. κ. έν έξαγωγείς, όσοι δά έντετασθέντο εις άποδοτά έμπορεύματα τόν ώποδς τήν ταχέαν και άσφαλή μεταφορτώσιν μετά οικονομίας περι τήν ναύλοσιν και τά λοιπά έξοδα. Διά πλείονας πληροφορίας άπευθυντέον προς THEODOSSIADES FRÈRES P. O. B. No. 135 PORT-SAÏD

Eau minérale naturelle, CONTREXÉVILLE SOURCE DU PAVILLON la seule decretée d'intérêt public (Décret du Gouvernement Français du 4 Août 1860). Eau de Régime et classique A JEUN ET AUX REPAS GOUTTE, GRAVELLES, DIABÈTE ARTHRITISME, RHUMATISME EN VENTE PARTOUT. ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΥΔΑΤΑ ΤΟΥ CONTREXÉVILLE ειναι τά μόνα υπό της Γαλλικής Κυβερνήσεως άνεγνωρισμένα ως θορυπητικά διά τήν ψαμμίεσιν, αρθριτισμόν, διαβήτην, ασθνεύτας του ήπατος και στομάχου. Καί έν Κύπρω ειναι άνεγνωρισμένα ως ίαματικά, δι' ο άπαλλάσσονται τελευταικού δισμού έν ή άλλα μεταλλικά πληρώνον τιοιούτων. Δύνασθε νά πίνετε τό Contrexéville είτε νήσιτες πρωί και γύνια εις ετε το φαγητούς. Μεταχειριζόμενος τις άπουδήςποτε εύρωσεται τό Contrexéville άποκείγει τά ύπερογκα έξοδα άναγκαστικόν ταξείδιον διά λουρά (πάντα). Η κάτωθι ακαδημαϊκή ανάλυσις εινε ή άρίστη των συστάσεων διά τήν άποτελεσματικώτητα των συστατικών των. Αcid carbonique 0.080 Sulfate de magnesie 0.30 Bicarbonates de chaux 0.400 Silice 0.015 de magnésie 0.35 Chlor. de potasse 0.006 de fer 0.007 de sodium 0.004 de lithine 0.004 Fluor de calcium traces Sulfate de chaux 1.566 Arsenic traces de soude 0.236 2.884 Εις τούς ψυμιακούς και αρθριτικούς συνιστάται θεραπεία διά της χρήσεως ένός ποτηρίου τό πρωί νήσιτες και ένός τήν ύκτα πρό του ύπνου. Αι τιμαι εινε προσιταί εις όλους. Γενική παρακαταθήκη: Έν Αθήναις παρ' τώ κ. Αγαθ. Δημητρίου Δευκωσία " κ. Μιχ. Κωνσταντινέτση Λεμεσός " κ. Μιελή Μιχαηλίδη Πάφος " κ. Ε. I. Αντωνιάδη.

